

ninger, der foretages som led i den generelle sygdomsforebyggelse og er baseret på generelle regler udstedt af Veterinærdirektoratet, vil typisk påhvile besætningsejeren.

For så vidt angår visse foranstaltninger, der gennemføres af eller på grundlag af påbud fra Veterinærdirektoratet som led i bekæmpelsen af enkelte alvorlige smitsomme husdyrsygdomme som mund- og klovesyge, klassisk og afrikansk svinepest, SVD og Newcastle disease, medfører det offentliges deltagelse i husdyrsygdomsbekæmpelsen dog, at udgifterne hertil må være den enkelte besætningsejer uvedkommende. De foranstaltninger, der i den forbindelse påbydes, f.eks. destruktions, nedslagning, desinfektion, afspærring osv., vil ofte være af en karakter, som går ud over, hvad der er i den enkelte besætningsejers interesse for at bekæmpe sygdommen.

For så vidt angår områdeundersøgelser, der undertiden iværksættes som led i overvågning af en bestemt sygdom, vil vurderingen af, hvem der skal betale udgifterne herved, bero på, om undersøgelsen iværksættes som et led i Veterinærdirektoratets almindelige overvågnings- og tilsynspligt. Der kan ikke angives entydige principper for betalingen heraf. Spørgsmålet vil blive afgjort ud fra en konkret vurdering og på grundlag af de forhandlinger med de berørte organisationer, der altid går forud for iværksættelse af en områdescreening.

Til § 33

Bestemmelsen svarer til 1920-lovens princip, jf. f.eks. § 8 og § 19 i 1920-loven og § 8 i lov nr. 175 af 5. juni 1959 om ændring af 1920-loven.

Ifølge gældende lovs erstatningsregler skal der ske en taksation af dyr, der skal nedslås. Der betales kun erstatning for dyrets værdi. Ved det sidst forekommende mund- og klovesygeudbrud blev der tilvejebragt særlig bevillingsmæssig hjemmel til at yde erstatning for driftstab.

Som bestemmelsen er formuleret, jf. ordet »kan«, åbner den mulighed for en skønsmæssig vurdering af, om erstatning skal ydes. Baggrunden herfor er, at en ubetinget pligt til at betale erstatning for driftstab vil kunne få store økonomiske konsekvenser for det offentlige som følge af de strukturændringer, der har fundet sted og fortsat finder sted inden for husdyrproduktionen med større og større driftsenheder og deraf følgende koncentrationer af dyr samlet på ét sted.

Til stk. 2

En ubetinget, fuld erstatningspligt for det offentlige i forhold til værdien af de dyr, der må nedslås, vil kunne indebære store økonomiske konsekvenser. Hertil kommer, at store driftsenheder har bedre muligheder for at sikre sig økonomisk mod et eventuelt tab som følge af et sygdomsudbrud, f.eks. ved etablering af en forsikringsordning eller lignende.

Bestemmelsen giver derfor ministeren mulighed for at fastsætte særlige regler om beregning af erstatning, herunder maksimere det erstatningsbeløb, der kan udbetales pr. besætning.

Til § 34

En væsentlig del af administrationen af veterinærlovgivningen varetages i dag af Veterinærdirektoratet og af de veterinære institutter. Bestemmelsen giver mulighed for at fastsætte regler om klage over disse institutioners afgørelse, herunder begrænse klageadgangen.

Til stk. 2

En effektiv forebyggelse og bekæmpelse af husdyrsygdomme forudsætter erhvervets aktive medvirken. Således foregår en væsentlig del af mastitisbekæmpelsen på laboratorier oprettet af Danske Mejeriers Fællesorganisation. Også de sundhedsstjerner, der er etableret inden for kvæg- og svine-sektoren, gennemføres i stor udstrækning i erhvervs- og organisationsregi. I overensstemmelse med regeringens moderniseringsplaner er det hensigten at videreføre og udbygge sådanne ordninger, hvilket bestemmelsen åbner mulighed for.

Bestemmelsen åbner ligeledes mulighed for efter forhandling med vedkommende ministre at henlægge opgaver til andre ministeriers institutioner.

Til § 35

Varetagelsen af administrationen i medfør af lovforslaget forudsætter ofte adgang til private ejendomme. Da bekæmpelse og forebyggelse af husdyrsygdomme også sker i den enkelte ejers interesse, er der normalt ingen problemer forbundet hermed. Det kan dog ikke udelukkes, at der kan være behov for at skaffe sig adgang til offentlig eller privat ejendom.

De personer, der bemyndiges til at skaffe sig adgang til offentlig og privat ejendom uden retskendelse, vil typisk henhøre under Veterinærdirektoratet. I specielle tilfælde kan tilsynsmyndigheden dog have behov for bistand fra personer uden for tilsynsmyndigheden, der besidder særlig sagkund-